A°. 1838. N°. 20.

ZONDAG DEN 11den MAART.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 9 Maart 1838.*

Alzoo de Gouverneur Generaal voornemens is om, ten verzoeke van belanghebbenden, den naam van WILLEM HENDRIK VAN ZUTPHEN, te verleenen aan het minderjarig vrijgeboren Kind van het Mannelijk geslacht, waarvan de Moeder is nu wijlen de vrijgelatene EMELINA van CAMERON.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten; om binnen den tijd van *veertien* dagen na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal, zoodanig worden gedisponeerd als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO *den 9 Maart 1838.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 8sten dezer, No. 2111255, is aan de *Eerste Luitenant* in de divisie *Thorarica*, F. J. DOMHOFF, ten gevolge van daarom gedaan verzoek, *eervol* ontslag uit die betrekking verleend; en in deszelfs plaats tot *Eerste Luitenant* benoemd en aangesteld, de Tweede Luitenant J. DE NIEFELD; tot *Tweede Luitenant*, de Vaandrig C. F. BERNHARD, en tot *Vaandrig*, de Sergeant L. SLOTEMAKER.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Commissariaat der Inlandsche Bevolking.

Overeenkomstig Art. 11 der Wet van 28 Februarij | 1 Maart dezes jaars, (Gouvernements-Blad sub No. 3) wordt kennis gegeven aan de *Eigenaren van Privé-Slaven ter dezer Stede en in de Divisien*, dat de Tabellen, tot het doen eener nieuwe opgave, ten burele van den Procureur Generaal, als met gezegd Commissariaat belast, verkrijgbaar zullen zijn:

1°. Voor de Eigenaren van *twintig of meer* Privé-Slaven, op Donderdag den 15den Maart e. k. en volgende dagen; — en

2°. Voor de Eigenaren van *minder dan twintig* Privé-Slaven, op Dingsdag den 21sten Maart e. k. en volgende dagen.

Paramaribo den 10 Maart 1838.

De Procureur Generaal voornoemd,
PH. DE KANTER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, Z. M. Brik *VALK*, gecommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee G. VAN LENNEP COSTER, over St. Eustatius en St. Martin van Curaçao, van waar dezelve brik op den 7 Februarij ll. is vertrokken. Passagiers: de Chirurgyn der tweede klasse J. H. J Hille en een detachement Militairen, geëmbarqueerd te St. Eustatius bestaande uit 2 Sergeanten, 1 Korporaal, 1 Hoornblazer en 6 Jagers.

UITGEKLAARD.

Den 8sten, het Schip *de Drie Gebroeders*, Kapt. S. H. Parma, naar Amsterdam; lading: 1525 vaten Suiker, 79 balen schoone en 11 dito vuile Katoen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 6 Januarij 1838.*)

NEDERLANDEN.

BREDA, 29 *December.*

In den *Message de Gand* leest men de beide volgende artikelen:

»Wij zijn onderrigt geworden, dat op den 23sten een hollandsch officier, de 1ste luitenant *van den Broek*, van de 17de afdeeling infanterie, in garnizoen te Hulst, zich als parlementair aan den post van Stekene aangemeld heeft. Hij kwam eene som van 187 fr. terug brengen, die men bij eenen gedeserteerden sergeant-majoor van het bataillon der Schelde gevonden had. Deze teruggave geschiedde op last van den generaal *A. Schuermans*, opperkommandant in Zeeland. Zie daar hoe de zoodanigen bestaan, welke onze dolzinnigen degelijks van lafheid en laagheid beschuldigen."

»Wij hebben laatstelijk vermeld, dat het belgisch gouvernement had doen aanhouden en naar de grenzen doen voeren vijf arbeiders van Zeeuwsch Vlaanderen, die aan den spoorweg arbeidden. Deze lieden zijn alleen gebannen omdat zij vreemdelingen waren; ondertusschen zijn wij onderrigt, dat meer dan 3000 vlaamsche arbeiders gewoonlijk in de polders en op de pachthoeven van Zeeuwsch Vlaanderen werkzaam zijn. Wat zou men doen, wanneer het Nederlandsch gouvernement, uit weerwraak, die 3000 arbeiders verdreef? Er zou geen ander middel op zijn, dan hen te zenden naar den minister van binnenlandsche zaken, of naar den heer *François*, die tot de verjaging bevelen geven."

Den 2 Januarij. Gedurende het jaar 1837 zijn te Amsterdam uit zee aangekomen 1933 schepen, waaronder 55 uit Java en Sumatra; en 60 uit Suriname en Nickerie. In 1836 beliep het getal der binnengekomen schepen 1694; dus zijn in het vorige jaar 239 schepen meer te Amsterdam aangekomen dan in 1836.

Het *Journal de la Haye* behelst een brief, door den heer Brun, adjunct-onderinspecteur bij het koloniale leger, aan den kolonel Timmermans, van datzelfde leger, tegenwoordig in deze residentie woonachtig, geschreven uit Mosambique na het verbranden van het schip *de Nijverheid*. Dezelve bevat de volgende bijzonderheden:

»Mosambique, 26 *Junij* 1837.

»Mijn waarde kolonel!

»De welwillendheid, welke gij mij hebt willen betoonen, terwijl ik mij in Indie onder uwe bevelen bevond, maakt het mij ten pligt u mede te deelen wat mij is wedervaren, gedurende mijn' overtogt van Batavia naar het moederland, werwaarts ik mij wegens redenen van gezondheid en familiezaken begaf; trouwens, ik weet hoeveel belang gij in de officieren van uw korps stelt.

»Ik scheepte mij in op de brik *Nijverheid*, onder bevel van den kapitein Bodman van Rotterdam. Eerst was onze reis zeer voorspoedig, doch den 29sten Maart jl., toen wij ons op 29°55′ zuiderbreedte en 43°38′ oosterlengte van Greenwich bevonden, overviel ons een verschrikkelijk onweder, vergezeld met windvlagen, en de bliksem op ons dek slaande, zettede hetzelve in den brand. Het scheepsvolk en de passagiers stelden ongehoorde pogingen te werk om den brand meester te worden, doch vruchteloos; wat de vlammen spaarden, werd door de baren verzwolgen. Wij betwisten ons arm boord zoo lang aan het vuur, als er slechts eenige hoop tot redding van hetzelve bestond, zoo zelfs, dat het hekwerk van onze groote sloep reeds door de vlammen bereikt werd, toen wij er in slaagden om dezelve over boord te krijgen, en wij hadden nu aan het water het behoud van dit vaartuig te danken, daar korten tijd daarna het rookend wrak van de *Nijverheid*, in de golven verdween. Wij hadden er het leven, doch ook niets anders afgebragt, en wij zetteden onze gevaarlijke vaart tot den 15den April voort, toen wij de Afrikaansche kust, bij de Kaap de Los Corientos op 24° 18′ breedte en 35° 45″ lengte. Wij hadden bijkans geene levensmiddelen meer om het leven van 22 schipbreukelingen te onderhouden; 40 ponden beschuit, [illegible] kwart water en 2 hammen, [illegible] voor zoo vele menschen, en [illegible] eene verschrikkelijke droogte, voor ongelukkigen die den hemel, al was het een enkelen regendroppel afsmeekten! Meer dan eens geraakten wij door de verbolgen zee en de stroomen in het uiterste gevaar; doch wij werden telkens gered, dank zij de tegenwoordigheid van geest en de onverschrokkenheid van onzen Kapitein, en dank boven al de Goddelijke barmhartigheid waarin wij alle onze hoop hadden gesteld, en die, daar zij ons voor alle noodlottige tweedragt behoedde, ons vergunde tot het laatste oogenblik van onze ontscheping het kleine gelijksche rantsoen te ontvangen, hetwelk vooraf was verdeeld, om hetzelve te langer te doen duren. Wij waren niet verre van Madagaskar verwijderd, doch tegenwind en stroom hielden er ons van af; verbrijzelde onze sloep op de klippen, welke de geheele kust bedekken, doch wij waren gelukkig genoeg om de branding te overkomen, en het strand te bereiken. Gedurende onzen moeijelijken togt, hadden wij den gepensioneerden sergeant-majoor verloren, doordien hij te veel zout water had gedronken; hij stierf in het gezigt van de kust, ons zijn ongelukkig dochtertje, van 14 jaar, overlatende. Wij moesten nog een matroos achterlaten, op het strand, alwaar wij landden, dien wij door de uitputting van onze krachten niet verder binnen 's lands konden vervoeren. Onzen togt vervolgende, ontmoeten wij Kaffers, en wij konden niet dan de gastvrijheid van die arme lieden roemen; zij, die in den eenvoudigen natuurstaat verkeerden, deelden met ons het weinige wat zij hadden. Na een' moeijelijken togt in het binnenland dezer, alsnog nooit bezochte streken, en gedurende welken wij, tegen ruiling van eenige spijkers en ijzerwerk van onze sloep, die wij de voorzorg hadden gebruikt mede te nemen, verschaften wij ons een weinig maïs, eenige maniok-wortelen en soms eenige oranje-appelen, kwamen wij den 26sten April,

afgemat en bijkans naakt te Inhambaai aan. De Portugesche gouverneur, Senor Candido Montes, en de aanzienlijken van dit oord, onthaalden ons vriendschappelijk en verzorgden ons, zoo veel in hun vermogen was; daar kwamen wij een weinig op herhaal van de ellende en de ontberingen, welke wij eene maand lang geleden hadden, want toen wij aankwamen, zweemden wij niet meer naar menschen, zoodanig had onze physieke en morele gesteldheid geleden.

» Den 4den Mei scheepten wij ons op eene Portugeesche brik in, die naar Mosambique bestemd was, alwaar wij den 30sten daaraanvolgende aankwamen, na twee der onzen verloren te hebben, die aan de vermoeijenissen, welke wij hadden geleden, waren gestorven. Te Mosambique ontving Z. E. de gouverneur-generaal Don Antonio de Mello, met het hoofdbewind over de Portugesche etablissementen op deze kust belast, ons met voorkomendheid en met de edelmoedigste menschlievendheid, terwijl de inwoners als om strijd alles toebragten wat tot verligting van onzen toestand konden strekken.

» Ik behoef u niet te zeggen, kolonel, hoe zeer wij naar het oogenblik haken, om het vaderland weder te zien; doch de regtstreeksche gelegenheden naar Europa zijn zeldzaam; reeds bevinden wij ons sedert twee maanden alhier, en welligt moeten wij nog even lang hier vertoeven; wij zouden ons denkelijk, vóór dien tijd, naar Bourbon of Mauritius kunnen inschepen, werwaarts zich de equipagie van den *Vulcain* van Nantes denkt te begeven. Dit schip is in de baai van Inhambaai vergaan, doch de lading is geborgen. Door genoemd middel zouden wij onze terugkomst in Europa niet verhaasten. Z. Exc. de gouverneur-generaal heeft zich diensvolgens wel willen verbinden om ons, op kosten van zijn bewind, hetzij naar Engeland, het zij naar Lissabon, te doen vertrekken door eene gelegenheid, welke hij eerlang wacht. Ik kan de oplettendheid en de kiesche bejegening, welke wij van dien hoogen gezagvoerder ondervinden, niet genoeg roemen; doch hetgeen ons nog meer vleit, is de geestdrift, welke men in deze vergelegene streken voor onzen geëerbiedigden Monarch, voor de instellingen, den nationalen geest en den handelsbloei van Nederland, mitsgaders voor de wijsheid van deszelfs koloniaal bewind aan den dag legt, zoo gij bespeurt, kolonel, blijft ik niet ten achtere om u al te melden wat ik weet, en dit schriftelijk onderhoud verzacht het leed des afzijns en verkort de eenzaamheid van onze langdurige uitlandigheid. Vaak heeft Z. Exc. bij de feesten, welke dezelve geeft, toasten aan den koning en het volk van Nederland gebragt, welke heildronken telken male door de luidste toejuichingen werden ontvangen, en bij die gelegenheid heeft Z. Exc. ons steeds verzekerd, dat hetgeen hij voor ons deed, niet slechts het uitvloeisel van gevoelen van menschlievendheid was, maar ook eene minder belangelooze strekking had, te weten, om op die wijze te doen zien welk een' grooten prijs het Portugeesch bewind stelt in de vriendschap van Z. M. den Koning der Nederlanden, en ter zelfder tijd betreurde Z. Exc. dat hij niet meer kan doen, want, zeide hij, de ontwerpen tot colonisatie van deze streken zijn nog niet rijp genoeg om in uitvoering te worden gebragt, en tot dusverre zijn onze handelsbetrekkingen zoo onbeteekenend, dat zij ons ter naauwernood het strikt noodige verschaffen.

» Nog ben ik aan de ijverige oplettendheden van mijn' gastheer, den kapitein der artillerie Senor Antonio Candido Pedrozo Gamitto, het genot van eene goede gezondheid verschuldigd, want het oord, waar wij ons bevinden en deze geheele kust, zijn niet in den besten geur wat derzelver gesteldheid voor de gezondheid der Europeanen betreft; doch het is even waar, dat de Europeanen zich gemeenlijk niet genoeg ontzien, dat zij als het ware het luchtgestel tarten en niet den minsten leefregel in het gebruiken van spijzen in acht nemen.

» Met een goed stelsel van beheer, waarmede men zich in het moederland bezig houdt, en aan welks hoofd de tegenwoordige gouverneur-generaal verdient geplaatst te blijven, zal deze volkplanting gewisselijk eene even groote mate van bloei als Brasilie bereiken; welligt zal Mosambique weder een tusschenliggend punt voor den handel en de scheepvaart tusschen Europa, Amerika en Azia worden; vermits tegenwoordig de negerhandel alhier afgeschaft is, kan men met veel gemakkelijkheid uitmuntende arbeiders bekomen, aldus zijn deze streken wel waardig om de aandacht van volkplanters van ondervinding te vestigen, die er menigvuldige voortbrengselen uit de drie rijken zullen aantreffen, welke thans aan de onbebouwde natuur zijn overgelaten.

» Waarschijnlijk zal ik eerlang gelegenheid vinden, om u nadere bijzonderheden en nieuwe berigten mede te deelen; doch ik heb vermeend van de tegenwoordige gelegenheid te moeten gebruik maken, om des te vroeger hulde te bewijzen aan allen die ons op deze kust zulk eene edelmoedige gastvrijheid hebben verleend, en verder aan den Kapitein der *Nijverheid*, wiens geheele gedrag, van het oogenblik onzer inscheping niet opgehouden heeft een voorbeeld voor allen te zijn, en boven allen lof verheven is.

» Ik ben, enz."

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

(9393) Den 9den Januarij 1838. ALEXANDER SALOMONS, Vendumeester, aan J. H. REIJEG, van het Huis en Erf aan de *Weide Straat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 240 en nieuwe Wijk La. D. No. 50; aangekomen hebbende de minderjarigen D. J. en G. L. MENS.

Den 20sten Februarij. ROSALINA van PELICHET, aan C. BENEDICTUS, van een bloot Erf, met de daarop staande Steenen Voet en Put, gelegen op den hoek van de *Heeren- en Kromme Elleboog Straten*, bekend onder oude Wijk La. A. No. 23 en nieuwe Wijk La. A. No. 91.

Idem. Exploicteur bij het Geregtshof alhier, aan de minderjarige PIERRE FRANÇOIS DE FRIDERICI, van 1/18 aandeelen in de Plantaadje *Annaszorg*, gelegen in de *Warapper Kreek*, aangekomen hebbende F. J. L. B. VAN ONNA.

Den 26sten. U. WILKENS qq. den uitlandigen G. BERGMAN, aan H. KLINT, van het Huis en Erf met deszelfs Achtergebouwen, gelegen aan de *Keizer Straat*, bekend onder nieuwe Wijk La. A. No. 245 en oude Wijk La. B. No. 133.

Den 1sten Maart. F. G. PICHOT L'ESPINASSE qq. den uitlandigen N. ROJER, aan SALOMON SOESMAN Jr., van het Huis en Erf aan de *Keizer Straat*, bekend onder oude Wijk La. C. No. 99 en nieuwe Wijk La. B. No. 215.

Den 8sten. J. P. TAFARES, aan J. N. van LINCK, van het Huis en Erf en verdere daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Hoogen Straat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 786 en nieuwe Wijk La. E. No. 312.

HIJPOTHEKEN.

Den 1sten Maart 1838. L. J. MARCUS, Eerste Hijpotheek, ten behoeve G. W. M. HUSKUS, en te vestigen op het Huis en Erf aan de *Hof Straat*, bekend onder oude Wijk La. B. No. 168 en nieuwe Wijk La. A. No. 267.

Den 8sten. S. J. KLEIN, Eerste Hijpotheek, ten behoeve W. H. LANS, Kurator en Weesmeester binnen deze Kolonie, voor diverse Minderjarigen, en te vestigen op het Huis en Erf aan de *Graven of Soldaten Straat*, bekend onder oude Wijk La. D. No. 62 en nieuwe Wijk La. B. No. 27.

Paramaribo den 10 Maart 1838.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. VAN MEERTEN.

(1217) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, als daartoe door den Hove gecommitteerd, presenteerd bij inschrijving te koop:

Plus minus 65 VATEN SUIKER, van de Plantaadje *Picardie*, aankomende WM. CHRISTIE, en wel bij kavelingen van *vijf* vaten.

Zullende de inschrijvings-billetten, tot Vrijdag den 16den dezer, des voormiddags ten *negen* uren, ten Kantore van den ondergeteekenden worden aangenomen, en vervolgens ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden tot de zaken van Curateele en Sequestratie geopend, en het hoogste bod (mits goedgekeurd), worden aangenomen, met verpligting der Koopers, om, binnen den tijd van *acht* dagen na den verkoop, de Suiker voor eigene rekening en risico te doen afhalen.

Paramaribo, den 9 Maart 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
WELDADIGHEID.

*** VERGADERING van HOOFDBESTUURDERS EN ONDERSCHEIDENE COMMISSIEN, op Dingsdags den 13den Maart 1838, 's avonds ten 7½ uren, in het lokaal van de Loge *Concordia.*

(11103) Op den 5den dezer, des avonds 7½ uren, ontsliep, na eene ziekte van 13 dagen, mijn waarde Echtgenoot, de WelEdele Heer JOHN JAMES DUNCAN, in den ouderdom van 67 jaren en 9 maanden.

Allen die 's mans braaf karakter gekend hebben, zullen ligtelijk gevoelen, hoe smartelijk dit verlies voor mij en mijn eenigst Kind is, dat dit groot verlies nog niet kan beseffen.

Strekkende deze tot kennisgeving aan alle zijne Vrienden en Bekenden.

Paramaribo den 8 Maart 1838.

J. E. DUNCAN,
Geb. POMMERESSCHEN.

VENDU

(10870) Ten Gouvernements-Huize, op Dingsdag den 13den en Woensdag den 14den dezer, des nademiddags ten *vier* uren.

De Goederen zijn een dag voor- en op den verkoopdag te bezigtigen.

Paramaribo, den 10 Maart 1838.

(11091) Op Vrijdag den 16den Maart 1838, des nademiddags ten *vier* ure, zal door- en ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, worden verkocht:

De Plantaadje *MARETRAITE* met de daaraan behoorende 5 koppen SLAVEN, alsmede een privé SLAAF, aankomende den Boedel wijlen J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT.

Paramaribo den 8 Maart 1838.

J. C. H. SCHILDERUS.

J. H. REIJEG

Biedt te Koop aan:

Boter in 14 ℔. vaatjes, rook- en pekel Spek, Patent Olie in pullen, Jenever in Kelders, Maagbitter in halve fleschjes, Parfumerijen; Roode Wijn en Bier bij het douzijn; Lampglazen, Aardewerk in soorten, Bielefelds Linnen, Mans- en Jongens vilten en zijden Hoeden, vaatjes Spijkers in soorten, — echte zilveren Ballen voor Officiers Schacots, en andere GOEDEREN meer. (11105)

Paramaribo den 10 Maart 1838.

WORDT TE HUUR GEVRAAGD:

(11102) Eenige *MEIDEN of MANNEGERS*, om op Plantaadje te werken; adres bij H. A. HAGEDORN.

(11093) J. RELOTIUS vertrekt.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.